

EXPUNERE DE MOTIVE

Una dintre condițiile pentru ca o persoană să ocupe o funcție publică este, conform art.465 alin.(1) lit.h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, aceea ca aceasta să nu fi fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra umanității, contra statului sau contra autorității, infracțiuni de corupție sau de serviciu, infracțiuni care împiedică înfăptuirea justiției, infracțiuni de fals ori a unei infracțiuni săvârșite cu intenție care ar face-o incompatibilă cu exercitarea funcției publice, cu excepția situației în care a intervenit reabilitarea, amnistia post-condamnatorie sau dezincriminarea faptei.

În mod corelativ, raportul de serviciu existent încetează de drept, conform art.517 alin.(1) lit.g) din Codul administrativ, când prin hotărâre judecătorească definitivă s-a dispus condamnarea pentru o faptă prevăzută la art.465 alin.(1) lit.h) ori s-a dispus aplicarea unei pedepse privative de libertate, la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, indiferent de modalitatea de individualizare a executării pedepsei.

Referitor la personalul contractual din administrația publică, legislația în materie prevede următoarele:

Titlul III “Personalul contractual din autoritățile și instituțiile publice” din Codul administrativ stabilește la art.542 alin.(1) lit.f) ca o cerință specifică pentru încheierea contractului individual de muncă pentru personalul contractual din administrația publică ca persoana să nu fi fost condamnată definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni contra securității naționale, contra autorității, infracțiuni de corupție sau de serviciu, infracțiuni de fals ori contra înfăptuirii justiției, cu excepția situației în care a intervenit reabilitarea. Contractul individual de muncă se încheie între persoana care îndeplinește condițiile pentru a fi angajată pe o funcție contractuală și autoritatea sau instituția publică, prin reprezentantul său legal, în condițiile prevăzute de Legea nr.53/2003 privind Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește încetarea contractului individual de muncă pentru personalul contractual din administrația publică, Codul administrativ nu cuprinde nicio dispoziție, în acest caz fiind aplicabil cadrul general care reglementează relațiile de muncă.

Astfel, conform art.56 alin.(1) lit.f) din Codul muncii, *contractul individual de muncă existent încetează de drept ca urmare a condamnării la executarea unei pedepse privative de libertate, de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești*, așadar, numai în situația în care condamnatul execută efectiv pedeapsa în penitenciar, fiind în imposibilitate fizică de a se prezenta la locul de muncă.

În acest context, considerăm că este inadmisibil ca un funcționar al statului (indiferent dacă ocupă o funcție publică sau o funcție de natură contractuală) care a fost condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni de serviciu, uzând tocmai de încrederea conferită de funcția pe care trebuie să o exercite cu loialitate, să poată fi menținut în funcție doar pentru faptul că a fost condamnat penal cu suspendare, nu cu executare. Din această perspectivă, modul de executare a pedepsei stabilit prin hotărârea judecătorească este total lipsit de relevanță și avem nevoie de garanții legale mult mai puternice pentru a asigura integritatea funcțiilor exercitate la nivelul administrației publice.

În acest sens, propunem completarea art.542 din Codul administrativ, cu o normă în baza căreia **prin derogare de la prevederile art.56 alin.(1) lit.f) din Legea nr.53/2003 privind Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, contractul individual de muncă al personalului contractual din autoritățile și instituțiile publice încetează de drept când prin hotărâre judecătorească definitivă s-a dispus condamnarea pentru o faptă prevăzută la art.542 alin.(1) lit.f) ori s-a dispus aplicarea unei pedepse privative de libertate, la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, indiferent de modalitatea de individualizare a executării pedepsei.**

Propunerea formulată este similară celei aplicabile funcționarilor publici (art.517 alin.(1) lit.g) din Codul administrativ). Totodată, rațiunea introducerii acestei norme are în vedere și faptul că, în prezent, lipsa antecedentelor penale este cerută pentru personalul contractual doar ca o condiție pentru încheierea contractului individual de muncă, nu și pentru încetarea acestuia. În absența unei astfel de norme, standardele de integritate, componente ale statului de drept, sunt diminuate. Încetarea de drept a contractului individual de muncă când prin hotărâre judecătorească definitivă s-a dispus condamnarea pentru o faptă prevăzută la art.542 alin.(1) lit.f) ori s-a dispus aplicarea unei pedepse privative de libertate, are ca finalitate protejarea autorității sau a instituției publice față de pericolul continuării activității ilicite și al extinderii consecințelor periculoase ale faptei penale săvârșite. Exercitarea unei funcții în cadrul autorității sau a instituției publice trebuie să se realizeze în coordonatele statului de drept, care presupune capacitatea statului de a asigura cetățenilor servicii publice de calitate și de a crea mijloacele pentru a spori încrederea acestora în instituțiile și autoritățile publice, statul fiind dator să creeze toate premisele - iar cadrul legislativ este una dintre ele - pentru exercitarea funcțiilor sale de către profesioniști care îndeplinesc criteriile profesionale și de probitate morală.

Mai mult, într-o speță similară (de această dată vizându-i pe aleșii locali), Curtea Constituțională a decis ca legea potrivit căreia aleșii condamnați cu suspendare nu își pierd mandatul contravine Constituției. Astfel, prin Decizia nr.536/2016 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.393/2004 privind Statutul aleșilor locali, Curtea Constituțională a constatat că:

- Legea modificatoare deturneză în mod nepermis scopul legii modificate, acela de a garanta integritatea, cinstea și răspunderea aleșilor locali, conform principiilor fundamentale ale statului de drept. Asigurarea prestigiului funcției exercitate impune o conduită legală, socială și morală în acord cu rangul demnității publice, cu gradul de reprezentare și cu încrederea oferită de cetățeni în procesul electoral. Or, prin intervenția legislativă supusă controlului de constituționalitate, legiuitorul lipsește de efecte juridice unul dintre instrumentele principale prin care se asigură îndeplinirea acestui scop - hotărârea judecătorească de condamnare a persoanei care a săvârșit o faptă incriminată de legea penală și care o face incompatibilă cu continuarea activității de reprezentant al comunității. Prin însăși finalitatea urmărită, prin adoptarea sa, Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.393/2004 privind Statutul aleșilor locali încalcă prevederile constituționale cuprinse în art.1 alin.(3) și (5) referitoare la statul de drept, supremația Constituției și respectarea obligatorie a legilor și prevederile art.16 care consacră principiul egalității în drepturi a cetățenilor.

- De asemenea, legea criticată contravine și prevederilor art.11 alin.(1) din Constituție, potrivit căroră "Statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte". Astfel, ratificând sau aderând la convențiile internaționale, statul român și-a asumat obligațiile de a respecta și transpune întocmai prevederile internaționale în dreptul său intern, și anume obligația de a incrimina corupția persoanelor care se circumscriu categoriei de funcționari publici, deci inclusiv celei de aleși locali. Aceste obligații asumate prin tratate internaționale constituie garanții pentru protecția drepturilor și libertăților cetățenilor, ca element al statului de drept, prevăzut expres de art.1 alin.(3) din Constituție.

Față de cele prezentate, propunem spre dezbatere și adoptare prezenta *propunere legislativă pentru completarea art.542 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ*.

În numele inițiatorilor,

Florina Raluca PRESADĂ

Senator

Uniunea Salvați România

OUG nr.57/2019 - Codul administrativ	Propunere de completare
<p>Art.542 - Contractul individual de muncă</p> <p>(1) Contractul individual de muncă se încheie între persoana care îndeplinește condițiile pentru a fi angajată pe o funcție contractuală și autoritatea sau instituția publică, prin reprezentantul său legal, în condițiile prevăzute de Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu respectarea următoarelor cerințe specifice:</p> <ul style="list-style-type: none">a) persoana să aibă cetățenie română, cetățenie a altor state membre ale Uniunii Europene sau a statelor aparținând Spațiului Economic European și domiciliul în România;b) persoana să cunoască limba română, scris și vorbit;c) persoana să aibă capacitate deplină de exercițiu;d) persoana să îndeplinească condițiile de studii necesare ocupării postului;e) persoana să îndeplinească condițiile de vechime, respectiv de experiență necesare ocupării postului, după caz;f) persoana să nu fi fost condamnată definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni contra securității naționale, contra autorității, infracțiuni de corupție sau de serviciu, infracțiuni de fals ori contra înfăptuirii justiției, cu excepția situației în care a intervenit reabilitarea;g) persoana nu execută o pedeapsă complementară prin care i-a fost interzisă exercitarea dreptului de a ocupa funcția, de a exercita profesia sau meseria ori de a desfășura activitatea de care s-a folosit pentru săvârșirea infracțiunii sau față de aceasta nu s-a luat măsura de siguranță a interzicerii ocupării unei funcții sau a exercitării unei profesii;h) contractul să nu conțină clauze de confidențialitate sau, după caz, clauze de neconcurență. <p>(2) Prin excepție de la condiția prevăzută la alin. (1) lit. a) pot fi angajați și cetățeni străini, cu respectarea regimului stabilit pentru aceștia prin legislația specifică și legislația muncii.</p> <p>(3) Obligațiile privind respectarea caracterului confidențial al informațiilor exceptate de la liberul acces la informațiile de interes public, precum și cele referitoare la respectarea regimului incompatibilităților nu pot fi interpretate drept clauze contractuale în sensul prevăzut la alin. (1) lit. h).</p>	<p>Articolul 542 se completează cu un nou alineat, (4), cu următorul cuprins:</p> <p>“(4) Prin derogare de la prevederile art.56 alin.(1) lit.f) din Legea nr.53/2003 privind Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, contractul individual de muncă al personalului contractual din autoritățile și instituțiile publice încetează de drept când prin hotărâre judecătorească definitivă s-a dispus condamnarea pentru o faptă prevăzută la alin.(1) lit.f) ori s-a dispus aplicarea unei pedepse privative de libertate, la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, indiferent de modalitatea de individualizare a executării pedepsei.”</p>